

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV
af 16. juni 1975
om bortskaffelse af olieaffald
(75/439/EØF)

(EFT L 194 af 25.7.1975, s. 31)

Ændret ved:

	nr.	Tidende side	dato
► <u>M1</u> Rådets direktiv af 22. december 1986 (87/101/EØF)	L 42	43	12.2.1987
► <u>M2</u> Rådets direktiv af 23. december 1991 (91/692/EØF)	L 377	48	31.12.1991
► <u>M3</u> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000	L 332	91	28.12.2000

RÅDETS DIREKTIV
af 16. juni 1975
om bortskaffelse af olieaffald
 (75/439/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾,
 og

ud fra følgende betragtninger:

Forskelle mellem de bestemmelser om bortskaffelse af olieaffald, som allerede finder anvendelse eller er under forberedelse i de forskellige medlemsstater, kan skabe ulige konkurrencevilkår og kan dermed direkte indvirke på det fælles markeds funktion; der bør derfor på dette område foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til artikel 100 i traktaten;

det synes nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse ledsages af en handling fra Fællesskabet for gennem en mere omfattende ordning at gennemføre et af Fællesskabets mål på området for miljøbeskyttelse; med henblik herpå bør der derfor fastsættes visse særlige bestemmelser; da traktaten ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, må artikel 235 i traktaten bringes i anvendelse;

al lovgivning om bortskaffelse af olieaffald bør som et af sine vigtigste mål have beskyttelse af miljøet mod skadelige virkninger, som skyldes udtømming, opbevaring og behandling af dette affald;

genanvendelse af olieaffald kan i vid udstrækning bidrage til en brændstofforsyningspolitik;

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet ⁽³⁾, fremhæver betydningen af problemet om bortskaffelse af olieaffald uden skadelige virkninger for miljøet;

mængden af olieaffald og navnlig emulsioner er steget i Fællesskabet;

et effektivt og sammenhængende behandlingssystem for dette affald, som ikke hæmmer samhandelen inden for Fællesskabet, og som ikke påvirker konkurrencevilkårene, bør anvendes på alle disse produkter, også på de produkter, som kun delvis består af olie, og bør foreskrive behandling af disse uden skadelige virkninger på økonomisk tilfredsstillende vilkår;

et sådant system bør foreskrive behandling, udtømming, opbevaring og indsamling af olieaffald og et system for meddelelse af tilladelser for virksomheder, som bortskaffer dette affald, samt i visse tilfælde obligatorisk indsamling og/eller bortskaffelse af dette affald såvel som passende kontrolprocedurer;

i det tilfælde, hvor visse virksomheder forpligtes til at indsamle og/eller bortskaffe olieaffald, bør den del af de dertil anvendte udgifter, der ikke dækkes af deres indtægter, kunne refunderes ved godtgørelser, som bl.a. kan finansieres ved en afgift på nye eller regenererede olier —

⁽¹⁾ EFT nr. C 85 af 18. 7. 1974, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 125 af 16. 10. 1974, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

▼ B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

▼ M1*Artikel 1*

I dette direktiv forstås ved:

— *olieaffald*:

enhver form for industriolie eller smøreolie, af mineralsk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, navnlig olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt mineralolie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger;

— *bortskaffelse*:

behandling eller destruktion af olieaffald samt opbevaring og deponering heraf på eller i jorden;

— *behandling*:

enhver proces, der skal gøre det muligt at genanvende olieaffald, herunder navnlig regenerering og forbrænding;

— *regenerering*:

enhver proces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved raffinering af olieaffald, bl.a. ved udskillelse af de forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer, som dette olieaffald indeholder;

— *forbrænding*:

anvendelse af olieaffald som brændsel med passende genvinding af den frembragte varme;

— *indsamling*:

samtlige processer, hvorved olieaffald overføres fra indehaverne til de virksomheder, som bortskaffer sådant olieaffald.

Artikel 2

Med forbehold af direktiv 78/319/EØF ⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre indsamling og bortskaffelse af olieaffald, uden at dette påfører mennesker og miljøet skader, der kan undgås.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn, de nødvendige foranstaltninger for at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering.

2. Når der ikke foretages regenerering ud fra de i stk. 1 nævnte hensyn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at forbrænding af olieaffald sker efter nærmere, miljømæssigt forsvarlige regler i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, forudsat at en sådan forbrænding er mulig ud fra et teknisk, økonomisk og organisatorisk synspunkt.

3. Når der hverken foretages regenerering eller forbrænding af olieaffald ud fra de i stk. 1 og 2 nævnte hensyn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre dets destruktion uden skadelige virkninger eller kontrolleret opbevaring eller deponering.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forbyde:

- a) udledning af olieaffald i fersk overfladevand, grundvand, territorialfarvand og rørledninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

▼ **M1**

- b) deponering og/eller udledning af olieaffald med skadevirkninger for jorden samt ukontrolleret udledning af reststoffer fra behandling af olieaffald;
- c) behandling af olieaffald, der fremkalder luftforurening, som overstiger det ved gældende bestemmelser fastsatte niveau.

Artikel 5

1. Når det er nødvendigt for at nå de mål, der er opstillet i dette direktiv, iværksætter medlemsstaterne offentlige oplysningskampagner med henblik på at skabe et bredere grundlag for hensigtsmæssig opbevaring og en så omfattende indsamling af olieaffald som muligt, jf. dog artikel 2.

2. Når de i artikel 2, 3 og 4 fastsatte mål ikke kan nås på anden vis, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en eller flere virksomheder indsamler og/eller i givet fald bortskaffer det olieaffald, de får tilbudt af indehaverne, i det område, som anvises dem af de kompetente myndigheder.

3. For at opfylde de i artikel 2 og 4 fastsatte mål kan medlemsstaterne træffe beslutning om, hvilken af de behandlinger, der er omhandlet i artikel 3, olieaffaldet skal underkastes. Med henblik herpå kan de iværksætte passende kontrolforanstaltninger.

4. For at sikre at de i henhold til artikel 4 trufne forholdsregler overholdes, skal alle virksomheder, som indsamler olieaffald, foretage registrering hos og være underkastet passende kontrol af de kompetente nationale myndigheder, herunder eventuelt en ordning med udstedelse af tilladelse.

Artikel 6

1. For at overholde de i henhold til artikel 4 trufne forholdsregler skal alle virksomheder, som bortskaffer olieaffald, opnå tilladelse. Denne tilladelse gives om fornødent, efter at der er foretaget en undersøgelse af anlæggene.

2. Med forbehold af krav, der følger af nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser, der har et andet end dette direktivs sigte, kan tilladelsen kun gives til virksomheder, der regenererer olieaffald eller anvender olieaffald som brændsel, når den kompetente myndighed har sikret sig, at der er truffet passende foranstaltninger for at beskytte sundhed og miljø, herunder anvendelse af den bedste til rådighed stående teknologi, forudsat at dette ikke medfører alt for store omkostninger.

Artikel 7

Ved regenerering af olieaffald skal medlemsstaterne træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre,

- a) at brugen af de anlæg, hvor regenereringen foregår, ikke forårsager skader på miljøet, som kunne undgås.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne drage omsorg for, at farer, som kan forårsages af mængden af restprodukter fra regenereret affald og af disse produkters giftige og farlige egenskaber, reduceres til et minimum, og at restproduktene bortskaffes i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 78/319/EØF;

- b) at basisolie hidrørende fra regenerering ikke udgør giftigt og farligt affald som defineret i artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF og ikke indeholder polychlordiphenyler og polychlortriphenyler i koncentrationer, der overskrider de grænseværdier, der er fastsat i artikel 10.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de pågældende foranstaltninger. På grundlag af oplysningerne forelægger Kommissionen senest fem år efter meddelelsen af dette direktiv Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

▼ **M1***Artikel 8*▼ **M3**▼ **M1**

2. Medlemsstaterne sikrer sig endvidere,
- at restprodukterne fra forbrændingen af olieaffald bortskaffes i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 78/319/EØF;
 - at olieaffald, der anvendes som brændsel, ikke udgør giftigt og farligt affald som defineret i artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF og ikke indeholder PCB/PCT i koncentrationer, der overskrider 50 ppm.
3. Overholdelsen af de i bilaget anførte grænseværdier kan alternativt sikres gennem en passende ordning, der omfatter kontrol med koncentrationerne af forurenede stoffer i olieaffald eller blandinger af olieaffald og andet brændsel, der skal anvendes til forbrænding, under hensyn til anlæggets tekniske beskaffenhed.

I forbindelse med anlæg, hvor emissionerne af de i bilaget anførte stoffer desuden kan hidrøre fra opvarmningen af produkter, sikrer medlemsstaterne ved en anerkendt kontrolordning, at den andel af disse stoffer, der skyldes forbrænding af affaldsolie, ikke overstiger de grænseværdier, der er fastsat i bilaget.

Artikel 9▼ **B**

Alle, der ligger inde med olieaffald, skal, hvis de ikke er i stand til at overholde de i henhold til artikel 4 truffede foranstaltninger, stille affaldet til rådighed for en eller flere af de i artikel 5 nævnte virksomheder.

▼ **M1***Artikel 10*

- Under opbevaringen og indsamlingen må indehaverne og indsamlerne ikke blande olieaffaldet med PCB/PCT som defineret i direktiv 76/403/EØF⁽¹⁾ eller med giftige og farlige stoffer som defineret i direktiv 78/319/EØF.
- Undtagen i det i stk. 3 nævnte tilfælde er olieaffald, som indeholder mere end 50 ppm PCB/PCT, underlagt bestemmelserne i direktiv 76/403/EØF.

Medlemsstaterne træffer endvidere de særlige tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alt olieaffald, der indeholder PCB/PCT, bortskaffes, uden at dette påfører mennesker og miljøet skader, der kan undgås.

- Regenerering af olieaffald, der indeholder PCB/PCT, kan tillades, hvis regenereringsprocesserne gør det muligt enten at nedbryde PCB/PCT eller at nedbringe mængden deraf, således at den regenererede olie ikke indeholder PCB/PCT ud over en maksimal grænse, som i intet tilfælde må overstige 50 ppm.
- Referencemålemetoden til fastlæggelse af PCB/PCT-indholdet i olieaffald fastsættes af Kommissionen efter høring af det udvalg for tilpasning af direktivet til den tekniske udvikling, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 78/319/EØF.

5 Olieaffald, som er forurenede af stoffer, der falder ind under definitionen af giftigt og farligt affald i artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF, bortskaffes i overensstemmelse med nævnte direktivs bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 41.

▼M1*Artikel 11***▼B**

Enhver virksomhed, som indsamler og/eller bortskaffer mere end en bestemt mængde olieaffald, som skal fastsættes af hver medlemsstat, og som ikke må overstige 500 liter om året, skal:

- føre en fortegnelse over mængde, kvalitet, oprindelse og lokalisering såvel som overdragelse og modtagelse og samtidig angive datoerne herfor og/eller
- meddele den kompetente myndighed disse oplysninger på dennes anmodning.

Medlemsstaterne kan fastsætte den i første led omhandlede mængde olieaffald i forhold til den tilsvarende mængde ny olie, der beregnes ifølge en rimelig omregningskoefficient.

▼M1*Artikel 12*

Enhver virksomhed, som indsamler, ligger inde med og/eller bortskaffer olieaffald, skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder meddele disse alle oplysninger om indsamling og/eller bortskaffelse af olieaffald eller restprodukter deraf.

Artikel 13

1. De i artikel 6 omhandlede virksomheder kontrolleres regelmæssigt af medlemsstaterne, især for så vidt angår overholdelsen af betingelserne for tilladelsen.

2. De kompetente myndigheder følger udviklingen i teknologien og/eller miljøsituationen med henblik på om nødvendigt at revidere en tilladelse, der er meddelt en virksomhed i henhold til dette direktiv.

*Artikel 14***▼B**

Til gengæld for de forpligtelser, som medlemsstaterne i henhold til artikel 5 pålægger de virksomheder, der foretager indsamling og/eller bortskaffelse, kan disse virksomheder få tildelt en godtgørelse for dette. Denne godtgørelse må ikke overstige de årlige udækkede omkostninger, der faktisk konstateres hos virksomhederne, idet der tages hensyn til, at disse opnår en rimelig fortjeneste.

Ovennævnte godtgørelse må ikke skabe betydelige forvrængninger af konkurrencevilkårene eller kunstige handelsmønstre for produkter.

▼M1*Artikel 15***▼B**

Godtgørelsen kan bl.a. finansieres ved afgifter, der pålægges de produkter, som efter anvendelse omdannes til olieaffald, eller selve olieaffaldet.

Finansiering af godtgørelsen skal være i overensstemmelse med »forureneren betaler«-princippet.

▼M1*Artikel 16*

Medlemsstaterne kan, under overholdelse af bestemmelserne i traktaten, med henblik på miljøbeskyttelse træffe foranstaltninger, der er strengere end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Sådanne foranstaltninger kan under samme forudsætninger bl.a. omfatte forbud mod forbrænding af olieaffald.

▼ M1*Artikel 17*▼ B

Hver medlemsstat meddeler med mellemrum Kommissionen sin tekniske viden og erfaringer og resultater fra anvendelse af de i henhold til dette direktiv truffne bestemmelser.

Kommissionen fremsender en samlet oversigt over disse oplysninger til medlemsstaterne.

▼ M1*Artikel 18*▼ M2

Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter fremgangsmåden i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF ⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårs periode, som den dækker.

Den første rapport dækker årene fra 1995 til 1997.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

▼ M1*Artikel 19*▼ B

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

▼ M1*Artikel 20*▼ B

De bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i henhold til dette direktiv, kan gradvist anvendes på de i artikel 6 omhandlede virksomheder, der allerede eksisterer ved dette direktivs meddelelse inden for en periode på 4 år fra denne meddelelse.

▼ M1*Artikel 21*▼ B

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼ M1*Artikel 22*▼ B

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼ M3

(1) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.

▼M1**ERKLÆRING****Ad artikel 10, stk. 3, i direktiv 75/439/EØF**

Rådet er af den opfattelse, at den i artikel 10, stk. 3, nævnte grænseværdi faktisk er en maksimumsgrænse for det regenererede produkt. Da det er ønskeligt i videst muligt omfang at fjerne PCB/PCT fra miljøet, opfordrer det medlemsstaterne til at gøre alt for at holde sig et godt stykke under denne grænse. Det opfordrer endvidere Kommissionen til at tage denne grænseværdi op til fornyet undersøgelse og at forelægge egnede forslag med henblik på fastsættelse af en ny grænseværdi inden fem år efter meddelelsen af nærværende direktiv.